

C_2021471FI.01002601.xml
22.11.2021

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 471/26

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka F?városi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 17.8.2021 – Aquila Part Prod Com S.A. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-512/21)

(2021/C 471/33)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

F?városi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Aquila Part Prod Com S.A.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Voidaanko unionin oikeuden ja erityisesti arvonlisäverodirektiivin (1) 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan sekä verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaisena pitää veroviranomaisen käytäntöä, jossa verovelvollisesta toimeksiantajana erillisen, oman oikeushenkilöllisyyden omaavan toimeksisaajan kanssa voimassaolevassa sopimussuhteessa olevan luonnollisen henkilön tietoinen menettely – vaikkei tämän luonnollisen henkilön ja verovelvollisen välillä olisi oikeussuhdetta – katsotaan minkäänlaista selvitystä suorittamatta automaattisesti verovelvollisen tietoiseksi menettelyksi ottamatta huomioon toimeksiantajan ja toimeksisaajan välillä tehtyä sopimusta tai tällaista toimeksiantosopimusta koskevia ulkomaisia oikeussääntöjä?

2)

Onko arvonlisäverodirektiivin 167 artiklaa, 168 artiklan a alakohtaa ja 178 artiklan a alakohtaa tulkittava siten, että kun veroviranomainen toteaa, että kyse on kehänä ketjutetusta laskutuksesta, pelkästään tämä tosiseikka riittää objektiiviseksi näytöksi veropetoksesta, vai onko veroviranomaisen tällaisessa tilanteessa yksilöitävä, kuka tai ketkä ketjuun osallistuneista on tai ovat syyllistynyt veropetokseen ja millä tavoin se on toteutettu?

3)

Onko edellä mainittuja arvonlisäverodirektiivin säännöksiä tulkittava yhdessä suhteellisuutta ja

kohtuullisuutta koskevien vaatimusten kanssa siten, että vaikka veroviranomainen toteaa yksittäistapauksessa vallitsevien olosuhteiden perusteella, että verovelvollisen olisi pitänyt toimia huolellisemmin, verovelvollisen ei voida odottaa ottavan selkoa seikoista, joista vain veroviranomainen on voinut tietää sellaisen noin viisi vuotta kestäneen tarkastuksen perusteella, joka edellytti lukuisia vain viranomaisvälinein mahdollisia lisäselvityksiä, jotta verovelvollisten liikesalaisuuksien suoja ei olisi muodostunut selvityksen esteeksi? Voidaanko riittävänä osoituksena huolellisuudesta pitää erityistä huolellisuutta edellytettäessä sitä, että verovelvollinen ulottaa liikekumppaniensa osalta suorittamansa oman selvityksensä muihinkin kuin tuomioissa Mahagében mainittuihin seikkoihin hankkimalla näiden toiminnassaan soveltamat sisäiset toimitusehdot, kieltäytymällä hyväksymästä käteismaksuja, ottamalla tekemiinsä sopimuksiin ehdot mahdollisista riskeistä ja selvittämällä liiketoimen aikana lisäksi muita seikkoja?

4)

Onko edellä mainittuja arvonlisäverodirektiivin säännöksiä tulkittava siten, että jos veroviranomainen katsoo, että verovelvollinen on osallistunut aktiivisesti veropetokseen, riittää, että sen saamat todisteet osoittavat selvästi, että verovelvollinen olisi asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattamalla voinut tietää osallisuudestaan veropetokseen, eikä näyttöä edellytetä siitä, että se tiesi olevansa osallisena veropetokseen, koska se omalla aktiivisella toiminnallaan osallistui siihen? Onko veroviranomaisen todistelussa, joka koskee aktiivista osallistumista eli tietoisuutta tästä, esitettävä näyttö verovelvollisen petollisesta menettelystä, joka on toteutunut sitä eri toimijoiden muodostamassa ketjussa edeltäneiden kanssa yhteisymmärryksessä tehtyinä tekoina vai voidaanko vain tukeutua objektiivisiin todisteisiin siitä, että ketjuun kuuluvat tunsivat toisensa?

5)

Voidaanko edellä mainittujen arvonlisäverodirektiivin artiklojen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa yleiseksi oikeusperiaatteeksi tunnustetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden sekä oikeusvarmuuden periaatteen vaatimusten mukaisena pitää veroviranomaisen käytäntöä, jossa se perustaa päätöksensä olettamaan elintarvikeketjun turvallisuussäännösten rikkomisesta, jolla ei ole merkitystä sen kannalta, onko verovelvollinen noudattanut verotuksellisia velvoitteitaan, tai laskutukseen, josta ei ole minkäänlaisia säännöksiä verolainsäädännössä verovelvollisen osalta ja jolla ei ole mitään osuutta veroviranomaisen suorittaman tarkastuksen kohteena olevien liiketoimien toteutumisen tai sen kannalta, oliko verovelvollinen tietoinen verotusmenettelyssä tutkinnan kohteena olleista liiketoimista?

Mikäli edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi

6)

Voidaanko edellä mainittujen arvonlisäverodirektiivin artiklojen ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa yleiseksi oikeusperiaatteeksi tunnustetun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja oikeusvarmuuden periaatteen mukaisena pitää veroviranomaisen käytäntöä, jossa se – ilman, että asiallisesti ja alueellisesti toimivaltainen elintarvikeketjun turvallisuudesta vastaava viranomainen osallistuu asian käsittelyyn – vahvistaa päätöksellään verovelvollisesta arvion, joka kuuluu mainitun valvontaviranomaisen toimialaan, siten, että elintarvikeketjun turvallisuuteen liittyvien rikosten perusteella verovelvolliselle aiheutuu veroseuraamuksia ilman, että tällä olisi ollut mahdollisuus esittää kiistää tämä elintarvikeketjun turvallisuussäännösten rikkomisen osalta sellaisessa erillisessä, muussa kuin verotusta koskevassa menettelyssä, joka toimitetaan turvaamalla verovelvolliselle asianosaisen perustavanlaatuiset menettelylliset oikeudet?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY

(EUVL 2006, L 347, s. 1).